

PAROHIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ "Sf. Mare Mc. Dumitru" New York City Viața parohiei

Mai nr. I

2015

"Trăiți ca oamenii liberi, dar nu ca și cum ați avea libertatea drept acoperământ al răutății, ci ca slujitori ai lui Dumnezeu"

(I Petru 2, 9)

Sumar:

Semnificația aprinderii lumânărilor	1
Pildă de folos	5
Program liturgic	6
Din viața parohiei	7
Evenimente	8

Contact:

Pr. Ioan Cozma
760-880.4801
212-874.4490
stdumitrunyc@gmail.com

Adresa:

50 W 89th Street
New York, NY
10024-2001

Semnificația aprinderii lumânărilor în Biserica Ortodoxă

„Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din Ceruri!” (Matei 5, 16).

Unul dintre primele lucruri pe care un creștin ortodox le face când intră într-o biserică este aprinderea de lumânări, însoțită de un moment de rugăciune. Lumânările se mai dau ca ofrandă la altar însoțind pomelnicele, la slujba parastasului când se împart preoților și credincioșilor și mai folosesc la denii, nunți și botezuri. Pentru ca acest obicei să nu fie un simplu automatism, teologii și sfinții părinți ne învață care este semnificația aprinderii lumânărilor în Biserica Ortodoxă.

Lumânarea este deopotrivă simbol și jertfă. **Despre simbolistica lumânării**, Părintele Constantin Coman spune: *“Dumnezeu este lumina în cel care aprinde o lumânare, iar cel care aprinde o lumânare se arată iubitor de lumină, adică de Dumnezeu”*. Cea de-a **doua semnificație a lumânărilor este aceea de jertfă**, venită de astă dată din partea creștinilor. Lumânarea este ofrandă pentru Dumnezeu oferită de credincioși ca semn de dăruire a sufletului lor către Dumnezeu. Lumânarea simbolizează jertfa de sine, transfigurarea totală a omului în lumină. Acestea înalță mintea

omului la trecerea celor vremelnice, la curăția celor viitoare, la lumina lui Hristos și la darurile ce trebuiesc întoarse Dăruitorului. Aprinzând o lumânare în biserică, credinciosul se roagă lui Dumnezeu, îi mulțumește pentru marea Lui bunătate și ocrotire și dă expresie credinței lui în Dumnezeu. Ea devine un mijloc de legătură între om și Dumnezeu. Lumina este rezultatul arderii unor materii concrete: ceara, tămâia, untdelemnul. Lumina este socotită acum ca simbol al bucuriei împărtășirii din lumina divină: *„Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină”* (Psalm 35,2)... *„Luminează-te, luminează-te, Ierusalime, că vine lumina ta, și slava Domnului peste tine a răsărit.”* (Isaia 60, 1-2). Mântuitorul însuși Se numește pe

Sine „Lumină”: „*Eu Lumină am venit în lume, ca tot cel ce crede în Mine să nu rămână în întuneric*”. Cel mai minunat exemplu de comuniune a omului cu Dumnezeu prin lumină în Biserica Ortodoxă este Sfânta Lumină de la Ierusalim. „Focul Sfânt”, cum i se mai spune – este poate cea mai mare dintre minunile creștine și o perpetuă binecuvântare cerească a Ortodoxiei. Creștinătatea nu cunoaște un alt fapt minunat care să se întâmple cu atâta regularitate, an de an, de două milenii încoace. Sfânta Lumină se pogoară în Sâmbăta Mare pe mormântul Mântuitorului Hristos, în chip imaterial și fără să frigă preț de câteva minute, numai la rugăciunile Patriarhului ortodox, iar orice tentativă de aducere a ei prin slujitorii altor confesiuni creștine s-a dovedit a fi până astăzi zadarnică.

Sfântul Simeon al Tesalonicului, arătând semnificația luminilor din biserică, le compară cu stelele, iar despre policandru cel mare din mijlocul bisericii, în formă de cerc cu lumini (cer, cerc), spune că închipuie „tăria cerului și planetele”. Sfeșnicele cu o lumânare se aprind la proscomidiar. Pe Sfânta Masă se așează două sau trei sfeșnice cu una sau mai multe lumânări care se aprind în timpul sfintelor slujbe și la Liturghie. În dreptul icoanelor împărătești, pe solee, stau de obicei sfeșnicele mari sau „împărătești”, în care ard una sau mai multe lumânări în timpul Liturghiei. Atât în naos, cât și în pronaos sunt puse la îndemâna credincioșilor sfeșnice, mai mari sau mai mici, în care aceștia aprind lumânări. Făclii (lumânări mari) ori lumânări aprinse în sfeșnice mai mici, portative, sunt purtate la vohode înaintea slujitorilor. Lumânările se aprind la toate sfintele slujbe: la slujba Botezului, a Cununii, la Agheasmă, la slujbele funebre ș.a. în Săptămâna Luminată, sfinții slujitori poartă în mâini făclii aprinse în timpul sfintelor slujbe, ca simbol al bucuriei Învierii. În afară de lumânări, în biserici ard și luminile discrete ale candelor, în care se pune și se aprinde untdelemn. Candela are aceeași însemnătate ca și aceea a lumânărilor. Sunt aprinse candelor atât în altar, cât și în interiorul bisericii. Deasupra chivotului de pe Sf. Masă, în care se păstrează Sf. împărtașanie pentru cei bolnavi, arde neconținut în cinstea ei o lumină din candela ce e suspendată, de obicei, de Crucea care străjuiește în spatele dinspre răsărit al Sf. Mese. Candelor mari, suspendate, ard deasupra ușilor împărătești ale altarului, precum și la icoanele împărătești de pe catapeteasmă. Candelor și lumini ard, de asemenea, deasupra mai tuturor icoanelor importante din biserică și din casele credincioșilor. Lumina candelor e nelipsită în cimitire, la căpătâiul morților. Lumina aceasta, mai ales, ca și mireasma tămâiei și lumina lumânărilor sunt expresia credinței în viața viitoare și a legăturii cu cei morți. (Pr. Prof. Dr. Ene Braniște, *Liturgica generală*)

Sfântul Simeon al Tesalonicului ne dă câteva sfaturi privind **pregătirea sufletească necesară aprinderii cu rost a lumânărilor**. Astfel, precum lumânarea este curată (de ceară curată), la fel și inimile noastre ar trebui să fie curate. Precum lumânarea, atunci când arde, se contopește și hrănește flacăra, la fel și noi trebuie să ne luptăm să dobândim unirea cu Dumnezeu. Precum lumânarea își oferă propria lumină ca să lumineze întunericul omului, la fel și lumina virtuților, lumina dragostei și a păcii, trebuie să caracterizeze un creștin.

Sfântul Serafim de Sarov, în cugetările sale compara trupul omului cu lumânarea aprinsă. „*Așa cum lumânarea este ursită să se topească, la fel și omul să moară. Sufletul lui însă este nemuritor, și de aceea trebuie să se îngrijim mai mult de suflet decât de trup: „Ce folosește omului dacă câștigă lumea întregă, însă își pierde sufletul său? Sau ce poate să dea omul în schimb pentru sufletul său?” (Matei 16, 26). Fără lumină, toate sunt întunecate. La fel, fără smerenie nimic nu se găsește în om, decât doar întunericul. Așa cum lumânarea, dacă nu se încălzește și nu se înmoaie, nu poate să primească sigiliul, la fel și sufletul, dacă nu este încercat cu ostenele și neputințele, nu poate să*

primească deasupra lui pecetea virtuții.”

Sufletul nostru este asemănător unei lumânări. Rostul său este să ardă. Să ardă de dragoste pentru Hristos, să ardă patimile, să răspândească în jur căldură și lumină. O altă asemănare între sufletul rugător și lumânarea aprinsă este smerenia. Cu cât arde și luminează mai mult, lumânarea se micșorează, se face tot mai mică și nu arde niciodată pentru sine, ci pentru ceilalți. Mai mult, de la o lumânare aprinsă se poate răspândi lumină și împrejur, așa cum de la rugăciunea celui drept și iubitor se pot folosi și ceilalți. Se spune că cea mai frumoasă moarte este aceea a unei lumânări, de care numai mucenicii se învrednicesc. Lumânarea moare după ce a topit în sine tot ce a fost pământesc, material, și s-a transformat în lumină. Când noi oamenii, trăim în mod egoist, suntem precum lumânarea neaprinsă, care nu și-a împlinit rostul. Dar dacă dăruim lumină și căldură, atunci viața noastră capătă sens. Pr. Pantelimon de la Mănăstirea Oașa spunea recent că depresia apare atunci când omul nu își mai înțelege menirea. Rostul, menirea creștinului înseamnă jertfă și dăruire: dragostea, adevărul, bucuria, încrederea și toate sentimentele nobile pe care le purtăm în inimă. Să nu ne temem că ne vom “împutina” sau că vom săraci. Dimpotrivă, înlăuntrul nostru am avea mereu lumină.

Întrebuințarea lumânărilor și candelelor în vechime

„Și a grăit Domnul cu Moise și a zis: Poruncește fiilor lui Israel să-ți aducă undelemn de măslină curat și limpede, pentru candelă, ca să ardă sfeșnicul neconținut, înaintea perdelei din cortul adunării, și-l va aprinde Aaron și fiii lui înaintea Domnului, ca să ardă totdeauna de seara până dimineata” (Leviticul 24, 1-3). Așadar prima jertfă de lumină a fost poruncită de Însuși Dumnezeu și consta în sfeșnicul cu șapte candelă care era așezat mai întâi în Cortul Mărturiei și apoi în Sfânta Templului din Ierusalim.

Obiceiuri și încredințări greșite privind importanța lumânării aprinse

Unii cred în mod greșit că un om care nu s-a rugat, n-a postit, n-a participat constant la Sfânta Liturghie, nu s-a spovedit și nu s-a împărtășit niciodată în viață, va fi mântuit dacă va muri cu lumânarea aprinsă. Lumânarea nu mântuiește pe nimeni! Mântuitorul lumii este Iisus Hristos. Prin urmare, când cineva este pe moarte trebuie să alergăm pentru a aduce mai întâi preotul și apoi să aprindem lumânarea. Sfinții mucenici, sfinții martiri când au pătimit murind pentru credința în Hristos nu aveau lumânare aprinsă și s-au mântuit. Dintre celelalte învățături eronate amintim: când aprinzi candela sau lumânarea să-ți pui o dorință; să aprinzi în fiecare zi un număr fix de lumânări; în fiecare zi să dai un număr fix de pachete cu diferite alimente însoțite de lumânare; la neceaz să arzi lumânările invers și altele de felul acesta. Legat de faptul punerii unei dorințe atunci când aprinzi candela, subliniem că Ortodoxia nu trăiește din și cu dorințe, ci atunci când aprinzi candela te închini și faci rugăciuni, deci trebuie să înlocuim dorința cu rugăciunea, pentru că Dumnezeu caută doar spre rugăciunea sinceră... În legătură cu numărul fix de pachete sau de lumânări, subliniem faptul că nimeni și nimic nu poate condiționa facerea de bine sau milostenia. Când dăruiești ceva, nu contează numărul și cantitatea, ci credința și dragostea cu care le împarți. Iată, așadar, lucruri care nu aduc nici un folos pentru că sunt utilizate în mod greșit și aduc pagubă credinței și practicii credinței. - (sursa: ziarullumina.ro).

Sfaturi practice de folosire a lumânărilor sau a candelii

Untdelemnul folosit la candelă trebuie să fie curat, de bună calitate. Candelile se cuvine a fi ținute curate, spălându-le și schimbând uleiul săptămânal, iar flacăra trebuie să fie potrivită ca să nu fumege și lăsată să ardă neîntrerupt. Resturile de la candelă (fitelele, undelelemnul rămas și hârtiile folosite la curățire) se ard la un loc curat sau la locul special amenajat al bisericii. Lumânărilor cele mai potrivite sunt cele din ceară de albine sau parafină. Nu se folosesc niciodată lumânări de seu, untură sau alte produse de origine animală. (*Sursa - Lumea Credinței, anul VI, nr. 9 (50) Septembrie 2007 / Despre lumânare, candelă și mântuire*)

Parafina și fitilul de plumb din lumânărilor obișnuite emit prin ardere substanțe toxice periculoase pentru organism. La acestea se adaugă particule de funingine microscopice cu conținut de metale grele, precum plumbul sau cadmiul, provenite de la fitilul lumânării. Hidrocarburile aromatice policiclice generate prin arderea lumânărilor sunt bine-cunoscute pentru potențialul lor de a genera cancer, afecțiuni ale sistemului nervos central sau dezechilibre hormonale. Fumul negru, care înnegrește în timp pereții și textilele, conține aceleași toxine ca acelea produse de arderea motorinei.

Corelația între culoarea galben-aurie a lumânării și cultul ortodox

Asupra acestui subiect a reflectat Pr. Prof. Constantin Coman în cartea "*Prin fereastra bisericii sau o lectură teologică a realității*" (Ed. Bizantină, 2007), întrebându-se "dacă faptul că lumânarea pe care o folosim noi ortodocșii este preponderent galbenă (aurie, de fapt) are vreo relevanță pentru specificul nostru doctrinar sau nu. Îmi pun această întrebare și datorită faptului că în ultimul timp au pătruns în bisericile noastre lumânărilor albe – mai ales acelea sub formă de candelă, cu durată foarte lungă de ardere, care sunt specifice spațiului romano-catolic... Mă întreb dacă există vreo legătura între culoare, exclusiv din registrul galben-auriu, a lumânării ortodoxe și felul în care înțelegem noi, ortodocșii, Învierea sau lumina Învierii... Trebuie mai întâi să recunoaștem că în Bisericile Ortodoxe, poate cu mici excepții, - oricum fără nicio îndoială în Biserica Ortodoxă Română – se folosesc exclusiv lumânări de culoare galben-auriu, mai închise sau mai deschise, în timp ce în bisericile romano-catolice se folosesc în general lumânărilor albe. Am întrebat un mare duhovnic, la un moment dat, de ce ortodocșii folosesc lumânări galbene și mi-a răspuns fără ezitare: pentru faptul că sunt făcute din ceară de albine care este galbenă! Și este făcută din ceară de albine pentru că este cel mai curat și nesticăcios produs, fiind datorat albinelor lucrătoare-pururea fecioare (acesta este un alt aspect, care merită discutat mai pe larg). Sigur, acum nu se mai fac lumânări numai din ceară de albine, dar lumânărilor sunt tot de culoare galben-aurie. Acest răspuns poate să ne satisfacă numai într-o oarecare măsură pentru că, dacă extindem observația și la alte obiecte din spațiul bisericesc ortodox vom vedea că, la mai toate, culoarea dominantă este auriul... Putem să adăugăm culoarea dominantă a icoanelor ortodoxe și chiar a frescelor din bisericile ortodoxe, care este, de asemenea, auriul, regăsit nu numai în aureolele sfinților, ci și pe fețele lor, și în veșmintele lor și în obiectele care apar în diferitele reprezentări. Acceptând aceasta constatare – că în spațiul ortodox culoarea dominantă este auriul, iar în spațiul romano-catolic este albul – apare mult mai legitimă întrebarea privitoare la sensul și relevanța culorii aurii pentru specificul teologiei și spiritualității ortodoxe, ca, de altfel, și pentru cel al teologiei și spiritualității romano-catolice.

Un răspuns posibil ar fi acela conform căruia culoarea aurie ilustrează modul în care

noi, ortodocșii, percepem și reproducem sau reprezentăm realitatea dumnezeiască, realitatea cerească, realitatea Împărăției lui Dumnezeu. Aureolele, chipurile sfinților inundate din interior de lumina aurie, obiectele aurii, veșmintele și acoperămintele aurii reprezintă chipul lumii create împărtășite de lumina dumnezeiască. *A se vedea culoarea gălbuie a Sfintelor Moaște!* Teologia ortodoxă vorbește despre împărtășirea omului și a lumii de lumina dumnezeiască, de slava și sfințenia dumnezeiască, încă din acest veac trecător. Este vorba de ceea ce numim semnele evidente ale arvunei sau ale pregustării din bunătățile făgăduite sfinților în veacul eshatologic, în veacul viitor. Lumina aurie este modul de a reprezenta împărtășirea reală a lumii create și a omului de Dumnezeu Însuși, de Harul dumnezeiesc, de energiile dumnezeiești necreate. Spațiul eclesial ortodox – dominat de culoarea aurie – reprezintă chipul sfințit, chipul ceresc, adică pătruns de harul dumnezeiesc al lumii create... Or, teologia dogmatică ortodoxă se diferențiază tocmai pentru că așează la temelia discursului său și a dezvoltării tuturor temelor dogmatice adevărul fundamental al posibilității împărtășirii reale a omului și a lumii create de Dumnezeu... ”.

(Cristina Roman)

Pildă de folos

Nu căuta să bârfești pe nimeni...

Din viața marelui filosof grec Socrate se povestește, până astăzi, această întâmplare. Într-o zi oarecare, Socrate s-a întâlnit, în calea sa, cu un cunoscut. Acela, văzându-l, l-a oprit și i-a zis:

- *Socrate, ști ce-am auzit tocmai acum despre unul dintre studenții tai?*

Auzind aceasta, Socrate zise:

- *Stai o clipă. Mai înainte de a-mi spune tu cele ce ai aflat, aș vrea să treci printr-un mic test, numit “Testul celor trei.”*

- *Trei ?*

- *Da, trei. Înainte de a-mi vorbi despre studentul meu, să stăm puțin și să testăm ce ai de gând să-mi spui. Primul test este cel **al adevărului**. Ești absolut sigur că ceea ce vrei să-mi spui este adevărat?*

- *Nu. De fapt doar am auzit despre el.*

- *E-n regulă. Așadar, în realitate, tu nu știi dacă este adevărat sau nu. Acum, să încercăm testul al doilea, cel **al binelui**. Ceea ce vrei să-mi spui despre studentul meu este ceva de bine?*

- *Nu, dimpotrivă...*

- *Deci, vrei să-mi spui ceva rău despre el, cu toate că nu ești sigur că este adevărat?*

Omul din fața lui Socrate a dat din umeri, puțin stânjenit de situația în care se băga de unul singur. Socrate a continuat.

- *Totuși, mai poți trece testul, pentru că există a treia probă, **a folosinței**. Ceea ce vrei să-mi spui despre studentul meu îmi este de folos?*

- *Nu, nu chiar...*

În cele din urmă, Socrate încheie discuția, cu o întrebare retorică:

- *Ei bine, dacă ceea ce vrei să-mi spui nu știi dacă este adevărat, nici de bine, nici măcar de folos, atunci de ce să-mi mai spui ?!*

Vaaaaaiiiiii....

Știi care e problema??

*Ca peste tot auzi barfe
și culmea e*

ca tot le-asculta!

Jubireea Invinge tot

Programul liturgic pentru luna IUNIE

5 Iunie (Vineri)

ora 6:30 PM - **Acatistul Sf. Mc. Dimitrie**

6 Iunie (Sâmbăta)

ora 6:00 PM - **Vecernia Mare**

7 Iunie (Duminica)

ora 9:15 AM - **Utrenia**

ora 10:30 AM - **Dumnezeiasca Liturghie**

12 Iunie (Vineri)

ora 6:30 PM - **Paraclisul Maicii Domnului**

13 Iunie (Sâmbăta)

ora 6:00 PM - **Vecernia Mare**

14 Iunie (Duminica)

ora 9:15 AM - **Utrenia**

ora 10:30 AM - **Dumnezeiasca Liturghie**

19 Iunie (Vineri)

ora 6:30 PM - **Acatistul Mântuitorului Iisus Hristos**

20 Iunie (Sâmbăta) - nu se face Vecernie

23 Iunie (Marti)

ora 6:30 PM - **Vecernie**

24 Iunie (Miercuri) - Nașterea Sf. Ioan Botezătorul

ora 9:00 AM - **Utrenia**

ora 10:00 AM - **Dumnezeiasca Liturghie**

26 Iunie (Vineri)

ora 6:30 PM - **TAINA SFÂNTULUI MASLU**

27 Iunie (Sâmbătă)

ora 6:00 PM - **Vecernia Mare**

28 Iunie (Duminică)

ora 9:15 AM - **Utrenia**

ora 10:30 AM - **Dumnezeiasca Liturghie**

29 Iunie (Luni) - Sfînții Apostoli Petru și Pavel

ora 9:00 AM - **Utrenia**

ora 10:00 AM - **Dumnezeiasca Liturghie**

Din viața Parohiei

Venituri realizate în luna Mai

Membrie 2015

Babu Vasilichia	150.00
Burdea Grigore	150.00
Gavrilescu Vasile	150.00
Micu Marinell	150.00
Popa Catrinell	150.00
Nastu Teodor & Carmen.....	300.00
Teja Camelia	150.00
Zona Sotir	150.00
Zona Vasile	150.00

Pangar

Lumânări și disc	2,391.00
------------------------	----------

Donații lunare

Dr. Dumitriu Cornel	200.00
---------------------------	--------

Donații ocazionale

Adam Ștefan	100.00
Bogdan Sanda	100.00
Bujinoici Doina, masa de pensionare a pr. Petrescu.....	1,300.00
Rafael Oana	100.00
Olar Viorica	50.00
Sunda Hristu	50.00

Donații servicii religioase

Botez:

Buruiană Radu	200.00
---------------------	--------

Pomenirea morților

Colimitra Cornelia	30.00
Ivan Florica	30.00
Pop Lăcrămioara	40.00
Radu Cristian	100.00

Total = \$6,191.00

*“Fiecare să dea cum socotește cu inima sa, nu cu părere de rău, sau de silă, căci Dumnezeu iubește pe cel care dă cu voie bună. Și Dumnezeu poate să înmulțească tot harul la voi, ca, având totdeauna toată îndestularea în toate, să prisoșiți spre tot lucrul bun”
(II Corinteni 9, 7-8).*

Donații la masa festivă a Reuniunii Doamnelor (24 mai)

Agrocostea Michael	50.00
Albulescu Peter & Marilena	100.00
Babu Aneta	40.00
Babu Vasilichia	40.00
Bindela Andrei	20.00
Carjeu Iulia	20.00
Colimitra Cornelia	50.00
Culeti Ratia	40.00
Daraban Angela	40.00
Dargati Adrian	40.00
Dr. Danila Daniel	200.00
Fenghea Carmen	40.00
Gaca Elena	20.00
Ionescu Victoria & Dumitru	40.00
Maiorescu Dorella	100.00
Mila Elisabeta	50.00
Mila Haralambie	80.00
Motinzan Gabi	20.00
Nastu Teodor	30.00
Pascale Teodora	50.00
Preda Gabi	20.00
Radu Cristian & Ioana	100.00
Sunda Hristu & Violeta	100.00
Terner Rodica	50.00
V. M.	1.00
Vasu Alexandrina	20.00
Vidican Lidia	20.00
Voica Vintila	50.00
Zisu Maria	20.00

Total = \$1,451.00

Aducem alese mulțumiri tuturor celor care au contribuit la pregătirea mesei festive a Reuniunii Doamnelor din data de 24 mai.

Mulțumiri deosebite se cuvin dlui **Horia Albulescu, președintele Consiliului parohial, care a donat suma necesară pregătirii mesei.**

Dumnezeu să răsplătească tuturor pentru donațiile făcute sfintei noastre Biserici.

CONVOACARE

În conformitate cu *Statutul și Regulamentele Episcopiei Ortodoxe Române din America* (Art. IX, secț. 25), prin prezenta convocăm:

Adunarea generală specială a Parohiei „Sf. Mare Mc. Dumitru”, Duminică, 21 iunie, 2015.

Ședința va avea loc, începând cu **ora 12:30 PM**, după terminarea Sfintei Liturghii, în sala de festivități a parohiei noastre, situată la adresa 50 W 89th Sreet, din New York.

Ordinea de zi va fi următoarea:

1. Rugăciunea „*Împărate ceresc*”;
2. Apelul nominal al membrilor Adunării generale (2014);
3. Alegerea a două persoane de încredere pentru numărarea voturilor;
4. Citirea procesului-verbal al ultimei ședințe a Consiliului Parohial;
5. Prezentarea, discutarea și aprobarea proiectului privind renovarea locuinței preotului paroh (apartamentul parohial) și a biroului parohial;
6. Încheierea lucrărilor Adunării Parohiale; Rugăciunea de încheiere.

Convocarea Adunării generale a fost hotărâtă în ședința Consiliului parohial din data de 24 mai.

Evenimente

În data de 28 mai, prin săvârșirea **Tainei Sfântului Botez**, Trupul Bisericii Mântuitorului nostru Iisus Hristos s-a întărit cu un nou membru—pruncul **Anthony Fuchs**, fiul lui **Christian** și **Raluca Fuchs** din New York.

Dumnezeu să-l binecuvânteze și să-l crească mare și cuminte, spre bucuria familiei și a neamului nostru.

Parastase, pomeniri

8 Mai— Pop Lăcrămioara, pomenire pentru **mama Elisabeta**;

10 Mai— Fam. Horia și Ina Albulescu, parastas pentru **mama Lucia**;

16 Mai— Colimitra Cornelia, parastas pentru **soțul George** și cei adormiți din familie;

21 Mai— Florica Ivan, pomenire pentru cei adormiți din familie;

24 Mai— Parastas pentru membrele Reuniunii Doamnelor trecute la Domnul;

30 Mai— Pomenire de obște cu ocazia Moșilor de Vară.

**În veci să le fie pomenirea!
Dumnezeu să-i ierte!**

